

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **V. V. H.**, zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 1. 2019, čj. 11 A 137/2018-60,

### t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým Městský soud v Praze zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2018, č. j. MV-39801-5/SO-2018. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 3. 2018, č. j. OAM-2451-39/ZR-2017, kterým bylo stěžovateli zrušeno povolení k trvalému pobytu podle § 87 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

[2] Kasační stížnost stěžovatele byla spojena s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Žádost o přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňuje tím, že rozhodnutí o zrušení trvalého pobytu pro něj bude mít prakticky shodné účinky jako správní vyhoštění. Z jeho odůvodnění se sice podává, že stěžovatel může v budoucnu požádat o vydání některého nižšího pobytového oprávnění, jeho vydání ale žalovaná podmiňuje tím, že stěžovatel povede dlouhodobě řádný život. Tím žalovaná v podstatě konstatuje, že se stěžovatel nebude moci dlouhodobě na území České republiky vrátit. Na rozdíl od rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy je cizinci alespoň přesně stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území, u napadeného rozhodnutí stěžovatel nemá ani tuto záruku.

[4] Nucené vycestování by pro stěžovatele znamenalo újmu spočívající v zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Stěžovatel je plně integrovaným cizincem, na území České republiky pobývá již více než 30 let, ve Vietnamu nemá žádné sociální vazby. Naopak v České republice vede rodinný život s manželkou a jejími třemi nezletilými dětmi, z nichž jednomu je biologickým otcem. Pokud by stěžovatel opustil Českou republiku, znamenalo by to ohrožení výživy jeho rodiny. Manželka nebude moci vzhledem k péči o své děti nastoupit do zaměstnání a s ohledem na vysokou míru nezaměstnanosti ve Vietnamu je nepravděpodobné, že by stěžovatel v této zemi našel zaměstnání.

[5] Dále stěžovatel uvedl, že dlouhodobé odloučení by trvale narušilo jeho vztahy s manželkou i dětmi; na rodině zároveň nelze spravedlivě požadovat, aby stěžovatele následovala do Vietnamu. Děti jsou státními občany České republiky a manželka stěžovatele zde má povolen trvalý pobyt. Nadto jsou zde všichni již sociálně a kulturně integrováni. V této souvislosti poukazuje stěžovatel na povinnost soudu respektovat mezinárodní závazky České republiky a potřebu zohlednit nejlepší zájem dítěte dle čl. 8 Úmluvy o lidských právech a základních svobodách a čl. 3 Úmluvy o právech dítěte. Přesun rodiny do Vietnamu by v neposlední řadě znamenal také výraznou finanční zátěž.

[6] V této souvislosti stěžovatel soudu doložil mimo jiné rodné listy dětí, osvědčení o státním občanství dětí, oddací list, pracovní smlouvu, fotokopii průkazu povolení k trvalému pobytu manželky a doklad o zajištění ubytování.

[7] Na podporu svého návrhu stěžovatel odkázal i na usnesení tohoto soudu ze dne 23. 11. 2017, č. j. 3 Azs 309/2017-26, a ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73//2011-100, jimiž byly přiznány odkladné účinky ve skutkově podobných věcech. Má za to, že nepřiznání odkladného účinku by se dotklo také jeho práva na spravedlivý proces, tedy práva vystupovat osobně v řízení před soudem a být v kontaktu se svým zástupcem. Současně nelze na stěžovateli vyžadovat, aby se nenapravitelné újmě vyhnul porušením předpisů o pobytu cizinců, následkem čehož by mu bylo uloženo správní vyhoštění.

[8] Stěžovatel dále poukázal na skutečnost, že byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody a byla mu stanovena zkušební doba v délce 36 měsíců; současně mu byl uložen dohled. Pokud by kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek, bude stěžovatel nucen opustit území, a porušit tak podmínky uloženého dohledu. Neplnění podmínek dohledu je pak spojeno s přeměnou trestu na nepodmíněný.

[9] Závěrem stěžovatel uvedl, že strpění jeho pobytu na území po dobu řízení o kasační stížnosti se žádným způsobem nedotýká práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Stěžovatel byl odsouzen za prakticky bagatelní trestný čin prodeje padělaného zboží, nikoli za čin násilný nebo související s šířením toxikomanie. Vede řádný život a nepředstavuje žádnou hrozbu do budoucna. Podotkl také, že městský soud jeho žalobě přiznal odkladný účinek za prakticky totožných okolností. Od té doby došlo pouze

pokračování

k určení otcovství k nejmladšímu nezletilému dítěti a zápisu stěžovatele do jeho rodného listu.

[10] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí.

[11] Nejvyšší správní soud úvodem předesílá, že institut odkladného účinku má zcela mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něž by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je jinak třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, není-li následně zákonným postupem zrušeno; tento postup proto musí být vyhrazen jen pro výjimečné případy.

[12] Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem* (toto ustanovení se užije přiměřeně v řízení o kasační stížnosti – viz § 107 odst. 1 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku tedy reflektuje na jedné straně hledisko *veřejného zájmu*, při současném porovnání *újmy stěžovatele* (nebude-li odkladný účinek přiznán), s možnou *újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám* (bude-li odkladný účinek přiznán), jako hledisko druhé. K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li stěžovatel, že jeho újma, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, by byla nepoměrně větší oproti případné újmě jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno, a současně teprve poté, co vyloučí kolizi odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[13] Důvody existence nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální a jsou také závislé na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti. Rozhodnutí o odkladném účinku je rozhodnutím předběžné povahy, kterým Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá (ani nemůže předjímat) výsledek meritorního posouzení věci.

[14] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení stěžovatelova návrhu ze závěrů vyslovených v jeho dřívějším usnesení ze dne 23. 11. 2017, č. j. 3 Azs 309/2017-26, jež jsou částečně přiměřeně použitelné na nyní projednávanou věc a z nichž také vycházel městský soud v usnesení ze dne 31. 8. 2018, č. j. 11 A 137/2018-52, jímž přiznal odkladný účinek stěžovatelově žalobě.

[15] Zdejší soud především přihlédl ke skutečnosti, že v případě nuceného vycestování stěžovatele by byla ohrožena výživa jeho manželky i tří nezletilých dětí, o něž stěžovatel pečuje společně s manželkou, neboť jejich domácnost by zůstala bez příjmů.

[16] Nelze rovněž přehlédnout, že pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozhodnutí žalované o zrušení povolení k trvalému pobytu stěžovatele do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, je zde reálné nebezpečí, že by byl stěžovatel skutečně nucen ještě před rozhodnutím o věci opustit území České republiky. Tím by mu byla ovšem odňata možnost splnit podmínky uloženého dohledu, a vyhnout se tak vykonání zbytku trestu. Nelze přitom spoléhat na to, že by měl stěžovatel bez dalšího možnost získat jiný druh povolení k pobytu na území České republiky.

[17] Je sice pravdou, že k bezprostřednímu opuštění území by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, nicméně tato skutečnost nemůže být podle názoru Nejvyššího správního soudu důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Nelze připustit, aby cizinec ve snaze předejít případné nenahraditelné újmě spojené s jeho vycestováním, vědomě porušoval zákon nelegálním pobytem na území České republiky a vystavoval se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu v České republice na určitou dobu.

[18] Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se v daném případě přiznání odkladného účinku, tedy umožnění pobytu stěžovatele na území České republiky do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti, jakkoli dotklo práv třetích osob, nebo že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem. Zde lze přitakat stěžovateli, že charakter činu, pro který byl v minulosti odsouzen, ještě bez dalšího neimplikuje, že by jeho pobyt na území České republiky představoval jakoukoli hrozbu.

[19] S ohledem na shora uvedené důvody dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v projednávané věci splněny, a v souladu s § 107 odst. 1 s. ř. s. proto kasační stížnosti odkladný účinek přiznal.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2019

Mgr. Radovan Havelec  
předseda senátu